

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Václava Roučky a soudců JUDr. PhDr. Petra Kuchynky, Ph.D. a Mgr. Jany Komínkové v právní věci **žalobce: Ing. R.Z., zastoupeného JUDr. Josefem Kašparem, advokátem, se sídlem Karlovy Vary, Jáchymovská 27/114, proti žalovanému: Státní úřad inspekce práce, se sídlem Opava, Kolářská 451/13, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. července 2013 č.j. 1959/1.30/13/14.3**

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí Státního úřadu inspekce práce ze dne 12. července 2013 č.j. 1959/1.30/13/14.3 se z r u š u j e a věc se v r a c í k dalšímu řízení žalovanému.**
- II. **Žalovaný je p o v i n e n nahradit žalobci náklady řízení ve výši 15.342,- Kč do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce JUDr. Josefa Kašpara.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou domáhal zrušení výše označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Oblastního inspektorátu práce pro Plzeňský kraj a Karlovarský kraj ze dne 12.4.2013, č.j. 6920/6.72/13/14.3, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání správního deliktu podle § 140 odst. 1 písm. c) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, za což mu byla uložena pokuta 250.000,- Kč a náhrada nákladů řízení 1.000,- Kč.

Žalobce v **žalobě** uvedl, že v areálu se v době kontroly nacházela společná provozovna tří ekonomických subjektů, a to žalobce, pana J.Š. a pana P.Z. Všechny ekonomické subjekty podnikaly ve sdružení. Žalobce tvrdil, že inspekce postupovala při kontrole a vyhotovení protokolu o kontrole nezákonně. V rozporu s **§ 7 odst. 1 písm. b) zákona č. 251/2005 Sb., o**

inspekci práce vstoupila inspekce podle žalobce do společné provozovny tří subjektů, aniž by řádně zahájila kontrolu. V okamžiku vstupu do provozovny nebyla zahájena kontrola vůči žádné konkrétní osobě. Podle žalobce došlo i k porušení **§ 7 odst. 1 písm. a) zákona o inspekci práce**. Inspektoři, aniž by řádně zahájili kontrolu, vstoupili do provozovny a bez přítomnosti kontrolované osoby či jiné osoby, jejíž přítomnost je nezbytná, shromažďovali v provozovně informace následně použité v protokolu o kontrole. Pohybem v provozovně bez doprovodu podle žalobce ohrozili bezpečnost svou a bezpečnost obsluhy strojů, když se jedná o kovoobráběčskou dílnu, kde byly v provozu točivé stroje. Všechny vstupní dveře jsou přitom označeny tabulkami „Nepovolaným vstup zakázán“. Podle žalobce kromě rizika popálení a pořezání hrozí v tomto typu provozu zejména riziko zachycení volného oblečení, hodinek, řetízků, vlasů do točivého stroje. Inspektoři se tak podle žalobce pohybovali po provozovně bez doprovodu, a činili tak proto nezákonně. Podle žalobce z uvedeného vyplývá, že provozovna byla zabezpečena proti vstupu veřejnosti. Podle žalobce informace získané při kontrole byly získány nezákonně před řádným zahájením kontroly, a proto k nim nelze přihlížet v protokolu o kontrole, a i protokol o kontrole je v důsledku toho nezákonným.

Žalobce dále namítal, že v protokolu o zahájení kontroly ze dne 8.6.2012 je jako subjekt kontroly označen KOVO ZRŮST sdružení podnikatelů IČ 69955590, provozovna Hrnčířská 1140. Uvedené IČ patří podle žalobce P.Z., nikoli žalobci. Je-li níže v záznamu označena i osoba žalobce, nelze tento údaj chápat jinak, než jako označení osoby oprávněné jednat za osobu kontrolovanou. O tom podle žalobce rovněž svědčí skutečnost, že záznam o zahájení kontroly je podepisován „za kontrolovanou osobu“, a nikoliv kontrolovanou osobou. Kontrola tedy byla vedena podle žalobce proti jinému subjektu než proti žalobci. Stejně nesprávné označení kontrolované osoby včetně IČ je obsaženo podle žalobce i v záznamu sepsaném dne 8.6.2012 s panem B. Podle žalobce údaje o něm byly do tohoto záznamu zjevně dopsány dodatečně. Podle žalobce je tak zřejmé, že kontrola byla zahájena se sdružením, eventuálně s osobou pana P.Z., a až po zjištění nepřítomnosti této kontrolované osoby byla věc řešena s žalobcem, aniž by vůči němu byla kontrola řádně zahájena.

Žalobce rovněž namítal, že inspektory sepsané listiny nevypovídají o skutečném stavu věci, neboť obsahují pouze účelově vyselektované informace. Tento podle žalobce nestandardní přístup inspektorů je umocněn skutečností, že podpisy žalobce a pana B. na dokladech získali inspektoři příslibem, že podpisem dokladů je věc pro oba ukončena a tito se nemusejí ničeho dalšího obávat. Dále žalobce namítal, že otázky kladené panu B. byly sugestivní a kapciózní. Pan B. vyloučil, že by byl žalobce jeho zaměstnavatel. Jeho činnost byla výpomocí a negoval existenci pracovní smlouvy. Úklid haly prováděl pan B. na základě smlouvy o dílo a objem realizovaného díla byl minimální. Pan B. uvedl, že práci mu zadal pan Z., tj. pan P.Z., s nímž smlouvu o dílo uzavřel, a tomuto je podřízen. Dále žalobce namítal, že v protokolu o kontrole absentují skutečnosti uváděné a namítané žalobcem a že v tomto protokolu je kontrolovaná osoba označena jinak než v záznamu o zahájení kontroly a v záznamu sepsaném s panem B. Namísto jména „Z...“ je v protokolu uvedeno „Ing. Z...“, tj. žalobce. Protokol je podle žalobce tendenční, účelově zpracovaný, a neposkytuje podklad pro zjištění skutečného stavu věci. Protokol obsahuje podle žalobce rovněž zcela jiné údaje, než záznamy pořízené v den kontroly, včetně záměny P.Z. za žalobce. Podle žalobce pod pojem volného hodnocení důkazů nelze skrýt selektivní přístup k důkazům a zjevnou zvlášť žalovaného při jejich hodnocení. Žalovaný se podle žalobce na zjevný rozpor mezi údaji v záznamech a v protokolu

těmito rozpory vůbec nezabýval, čímž zatížil své rozhodnutí nepřezkoumatelností a porušením zásad hodnocení důkazů. Podle žalobce je nepřípustné, aby žalovaný vlastní úvahou vyhodnocoval, o jaké osobě svědek hovořil v rámci odpovědí na otázky inspektorů, zda o žalobci, či o panu P.Z. Svědek nemohl vědět, že kontrola byla zahájena proti žalobci, a taková informace by pro jeho odpověď nebyla významná. Za situace, kdy měl smlouvu o dílo uzavřenou s P.Z., je podle žalobce nepochybné, že bez ohledu na přítomnost Ing. Z. v provozovně hovořil pan B. o osobě, s níž měl úklid haly dohodnut. K úvaze žalovaného, proč se žalobce a svědek B. o existenci smlouvy o dílo nezmínili, žalobce uvedl, že o tomto nevěděl, když ho pan P.Z. neinformoval, a ohledně pana B. je toto odůvodněno postupem inspektorů, kteří se odmítli zabývat skutečnostmi, jež z jejich pohledu s věcí nesouvisely. Žalobce poukázal na výslech svědka B., který uvedl, že se jej na to, zda na místě pracuje na základě smlouvy o dílo, a na to, kdo jej k úklidovým pracem najal, nikdo neptal. Je tedy podle žalobce zřejmé, že údaje uvedené v protokolu sepsaném s panem B. nevypovídají o skutečném stavu věci. Pan B. odpovídal na otázky sugestivní a kapciózní. Podle žalobce je tato skutečnost již patrna ze samotného obsahu předtištěného formuláře, neboť domnělý pracovník není dotazován na skutečnost, zda v místě nějakou práci vykonává či nikoli, jaký je důvod jeho přítomnosti, ale výkon práce se předpokládá a otázky jsou koncipovány „Pro koho pracujete, od kdy, jakou práci vykonáváte“, tedy otázky nepřipouštějící, že by osoba práci nevykonávala. Obsahují-li otázky údaj, který má být jejich kladením zjištěn, aniž by připouštěly jinou variantu, jedná se podle žalobce nepochybně o nepřípustný druh otázek. Otázky jsou zaměřeny na existenci pracovněprávního vztahu, nikoli na jiné právní tituly realizování prací.

Za důkaz lze podle žalobce považovat pouze výpovědi pana B. a pana P.Z. Pan P.Z. potvrdil, že s panem B. dohodli provedení úklidu haly po stavebních úpravách. Tuto práci měl pan B. vykonat během jednoho dne, ale neučinil tak. Práci zadal panu B. P.Z. a žalobce o tom neinformoval. P.Z. dále uvedl, že ve sdružení je on vedoucí osobou odpovědnou za účetnictví a uzavírá smlouvy a podepisuje faktury. Na žádném dokladu není podpis žalobce. Svědek B. uvedl, že s P.Z. sjednal smlouvu o dílo na jeden den, ale kvůli nemoci to nedodělal, proto tam šel ještě v den kontroly. Vše vyřizoval s P.Z. Potvrdil, že inspektoři se jej ptali na osobu Z., nikoli na jméno. Smlouvu o dílo nezmiňoval proto, že se jej na to inspektoři neptali. Tyto výpovědi jsou podle žalobce v souladu s jeho tvrzením a vyvracejí, že by se žalobce dopustil správního deliktu, naopak potvrzují, že aktivity pana B. v místě kontroly proběhly bez účasti žalobce. Žalobce není podle svého tvrzení legitimován, neboť nebyl osobou, která by byla s panem B. v jakémkoli vztahu. Žalovaný podle žalobce nemůže vycházet z jediného důkazu, tedy z protokolu o kontrole, jehož správnost je vyvrácena jinými důkazy, včetně listin vyhotovených inspekcí, a ignorovat přitom veškeré další důkazy, které jsou s tímto jediným důkazem v rozporu.

Žalobce nesouhlasil s nerespektováním jeho návrhu na důkaz výslechem pana J.Š., který nebyl navržen k průběhu kontroly, ale zejména k fungování sdružení a dělbě úkolů a odpovědnosti pana P.Z. za smluvní vztahy.

Žalobce citoval ust. § 829 a následující občanského zákoníku č. 40/1964b Sb., podle něhož každý z členů sdružení je oprávněn činit právní úkony ve vztahu k třetím osobám sám, vlastním jménem a na vlastní účet. Pokud jeden z členů sdružení uzavře se třetí osobou pracovní smlouvu, jsou na jeho osobu vázána všechna práva a povinnosti z tohoto právního

vztahu. Ostatním členům sdružení z takového právního vztahu nevyplývají žádná práva a povinnosti. Žalobce podle svého tvrzení ve sdružení zajišťoval nákup materiálu, pískování, dělení a frézování, expedici hotových výrobků a zpracování dodacích listů a faktur. P.Z. zajišťoval vedení účetnictví, fakturaci a smluvní vztahy. Proto ho podle žalobce nelze činit odpovědným za jednání jiného člena sdružení, zejména za přítomnost a činnost pana B. na provozovně. Žalobce by mohl ve vztahu k panu B. vystupovat pouze jako zástupce P.Z. Jako zástupce jej však nelze činit odpovědným za případné porušení předpisů na úseku zaměstnanosti.

Provedení jednorázového úklidu haly na základě smlouvy o dílo nelze podle žalobce považovat za naplnění obsahové stránky správního deliktu – umožnění výkonu nelegální práce. Takové jednání nelze chápat jako protiprávní a jeho případná závažnost je minimální. Závažnost je rovněž ve zjevném nepoměru k sankci, zejména ke spodní hranici sankce 250.000,- Kč. Podle žalobce úklidem haly panem B. nebyla způsobena žádná objektivní újma zájmům chráněným zákonem o zaměstnanosti. Žalobce rovněž poukázal na zásadu v pochybnostech ve prospěch podezřelého ze spáchání správního deliktu. Podle žalobce je postup správních orgánů zatížen značným množstvím pochybení, počínaje provedením kontroly a sepisem listin, které by měly o provedené kontrole vypovídat, což činí jejich postup zmatečným a napadená rozhodnutí nepřezkoumatelnými.

Žalovaný **ve vyjádření k žalobě** navrhl zamítnutí žaloby s tím, že protokol o výsledku kontroly ani záznamy o skutečnostech zjištěných při kontrole nemají povahu vysvětlení dle **§ 137 správního řádu**. Obsah záznamu o skutečnostech zjištěných při kontrole byl zadokumentován v protokolu o výsledku kontroly, který byl následně řádně proveden jako listinný důkaz. Jako řádný listinný důkaz byl proveden i záznam o skutečnostech zjištěných při kontrole. Kontrolní činnost je činností specifickou, kde zákon předpokládá určitý výstup z kontroly v podobě kontrolního protokolu, který, s ohledem na specifickou povahu kontrolní činnosti jako činnosti neočekávané a mnohdy neopakovatelné, je možné při dodržení dalších zákonných požadavků kladených na proces dokazování využít jako důkazní prostředek. Podle žalovaného sdružení KOVO ZRŮST, nemající právní subjektivitu, nemůže být kontrolovanou osobou, proto s ním nemohla být ani zahájena kontrola. S žalobcem byla řádně zahájena kontrola, což je zadokumentováno jak v záznamu o zahájení kontroly, kde pod sdružením KOVO ZRŮST jsou uvedeny identifikační údaje žalobce, stejně jako v protokolu o výsledku kontroly. Podle žalovaného areál nebyl nijak mechanicky zabezpečen proti vstupu veřejnosti a nic nenavštěvovalo skutečnosti, že by se mělo jednat o místo, kde může dojít k bezprostřednímu ohrožení života nebo zdraví. Navíc jakmile inspektoři při kontrole kontaktovali žalobce, pohybovali se po pracovišti pouze v jeho doprovodu. Inspektoři jsou za účelem kontroly oprávněni vstupovat do objektů a výrobních prostorů. Za místa, na kterých by mohlo dojít k bezprostřednímu ohrožení života nebo zdraví inspektorů, lze podle žalovaného považovat např. stavby výškových budov, provozovny s roztavenými hmotami příp. výbušnými látkami, lomy atd., nikoli však jakékoli soukromé prostory. Otázky pokládané A.B. podle žalovaného při kontrole nebyly kapciózními ani sugestivními, neboť směřovaly ke skutečnostem relevantním pro zjištění, zda předmětné jednání nezakládá podezření ze spáchání správního deliktu umožněním výkonu nelegální práce, a nijak nezastíraly svůj skutečný účel, ani nepodsouvaly účastníku řízení určité odpovědi. Vzhledem k tomu, že kontrola byla řádně zahájena s žalobcem, a žalobce byl této kontrole na rozdíl od svého bratra přítomen, neměl

žalovaný pochybnosti ani o tom, že odpovědi zjištěné osoby A.B. směřovaly vůči žalobci. Podle žalovaného otázky směřovaly i k existenci jiného než pracovněprávního vztahu, neboť v záznamu o skutečnostech zjištěných při kontrole se uvádí otázka „Vykonáváte tuto práci na základě pracovní smlouvy, nebo jiné smlouvy?“. K otázce výše uložené pokuty žalovaný uvedl, že správní orgány nejsou oprávněny hodnotit vůli zákonodárce ani soulad právních předpisů s ústavním pořádkem.

V replice žalobce uvedl, že svědek B. označil jeho bratra, který je majoritním vlastníkem dotčené provozovny a fakticky vedoucím sdružení. Do jeho kompetencí patří uzavírání všech smluv. Případné pochybnosti ohledně označení osoby svědkem B. při kontrole nemohou jít k tíži žalobce, neboť pracovníci žalovaného měli v době kontroly k dispozici doklady, že v dané provozovně podnikají v rámci sdružení dvě osoby shodného příjmení, a mohli případné rozpory na místě odstranit. Pokud žalovaný na základě pouhého uvedení příjmení Z. učinil závěr, že svědek označil žalobce, jedná se zjevně o nesprávný závěr. Domněnku vyvrátil sám svědek B. ve výpovědi u žalovaného. Podle žalobce je nepodložená argumentace žalovaného, že se žalobce mohl o existenci smlouvy o dílo dozvědět dříve. Žalovaný podle žalobce zaměňuje přílet svědka Z. ze zahraničního pobytu na Krétě a návrat z dovolené jako opětovné zahájení výdělečné činnosti. Nebylo podle žalobce prokázáno, kdy žalobce byl bratrem reálně informován o existenci smlouvy o dílo. Žalobce rovněž namítal, že inspektoři odmítli protokolovat námitky žalobce a svědka B. Proti obsahu protokolu byly námitky uplatněny již v okamžiku jeho vyhotovení. Žalobce poté své námitky konkretizoval v žádosti o přezkum. Zmínka o kladivu je podle žalobce reakcí na nepodložené tvrzení žalovaného, že svědek měl používat nářadí žalobce. Podle žalobce není pravdou, že by v záznamu o zahájení kontroly byly pod textem sdružení KOVO ZRŮST uvedeny identifikační údaje žalobce. Naopak je uvedeno sídlo ... a IČ patřící P.Z. Žalobce je označen jako osoba oprávněná jednat za kontrolovanou osobu. Rovněž není pravdivou skuteností, že by byla shodná identifikace kontrolované osoby v záznamu o zahájení kontroly a v protokolu o výsledku kontroly. Žalobce rovněž nesouhlasil s tvrzením žalovaného, že areál nebyl zabezpečen, a poukázal na rozhodnutí o přezkoumání protokolu, podle něhož žalobce vstupu inspektorů do objektu bránil, zamykal dílny. Žalobce sděloval inspektorům, že kontrolu sdružení nelze provést bez přítomnosti ředitele a většinového vlastníka P.Z. Dále inspektory upozornil na naprosto nevhodné oblečení a vybavení, tj. na riziko úrazu v provozu. Připomínkoval též průkazy inspektorů, kdy bylo dohodnuto, že inspektoři přivolají Policii ČR, která ověří jejich totožnost. Inspektoři však toto podle žalobce neučinili a vnikli dále do objektu, kde se nekontrolovaně pohybovali, čímž vystavili sebe i další přítomné osoby riziku úrazu. Žalobce měl tedy za to, že postupoval v souladu se zákonem a snažil se zamezit ohrožení života a zdraví přítomných. Podle žalobce je pochybením inspekce, pokud není vytěžení právně neznalé osoby svědka B. vedeno regulérně tak, aby byly vyloučeny pochybnosti a aby bylo zřejmé, zda svědek chápe, na co je dotazován, či zda jen souhlasí, co mu tazatel předestře pod příslibem, že tím to pro něj končí. Rovněž výše pokuty je podle žalobce zjevně nepřiměřená, když pokuta 250.000,- Kč za jednorázové porušení předpisů na úseku zaměstnanosti nemůže být přiměřenou.

Součástí **správního spisu** je záznam o zahájení kontroly ze dne 8.6.2012 v 9:30 hodin. Označení kontrolované osoby rozděleno do dvou částí, v první části je uveden název subjektu, sídlo, IČ a provozovna - KOVO ZRŮST sdružení podnikatelů, Hrnčířská 1140, IČ 69955590.

V části určené fyzickým osobám je R.Z., bydliště, IČ 73406970. Přítomen zahájení kontroly byl Ing. R.Z., u něhož není vyplněn vztah ke kontrolované osobě – tedy jedna z variant statutární orgán, zástupce, zaměstnanec, spolupracující rodinný příslušník nebo jiná fyzická osoba zabezpečující činnost kontrolované osoby. V záznamu se dále uvádí, že na místě byl zjištěn pan A.B., o němž pan Z. uvedl, že není jeho zaměstnavatelem. Podle předložené smlouvy z 1.3.2003 bylo sdružení založeno mezi P.Z. a Ing. R.Z. Sdružení nemá způsobilost k právům a povinnostem. K právním úkonům souvisejícím s činností sdružení jsou oprávněni oba účastníci.

Záznam o skutečnostech zjištěných při kontrole ze dne 8.6.2012 obsahuje dva samostatné sloupce, kde v levém sloupci se uvádí KOVO ZRŮST, Hrnčířská 1140, Vintířov, IČ 69955590, a v druhém sloupci se uvádí Ing. R.Z., Křížíkova 1479, IČ 73406970. Informace byly poskytovány A.B., který uvedl, že je v evidenci ÚP, v dílně pracuje tohoto dne 8.6.2012 a ještě někdy před měsícem. Předmětem činnosti je zemetání, broušení, „byl zjištěn na žebříku, šel si pro nářadí.“. K dotazu, zda vykonává tuto práci na základě pracovní smlouvy, dohody o pracovní činnosti nebo dohody o provedení práce, nebo jiné smlouvy uvedl, že pracovněprávní smlouvu nemá a že je to výpomoc. K dotazu, komu je podřízen, odpověděl, že panu Z. Pracovní doba není rozvržena a evidence pracovní doby není vedena. Odměnu nedostává, on pomůže kamarádovi a kamarád jemu.

V protokolu o výsledku kontroly ze dne 14.6.2012 je uvedeno kontrolované období 8.6.2012. Kontrolovaná osoba je označena jménem Ing. R.Z., IČ 73406970. V protokolu se uvádí, že při kontrole, která proběhla od 9:30 do 10:00 hodin, byl zjištěn při výkonu práce A.B., který byl zjištěn na žebříku, uvedl, že si jde pro nářadí, dále uvedl, že jeho činnost je výpomocí a že je zde ode dneška a také zde byl vypomáhat někdy před měsícem. U pana Ing. R.Z. nepracuje, protože je veden v evidenci úřadu práce. Šel vypomáhat kamarádovi panu Ing. Z. a jeho výpomoc spočívá v úklidu dílny – uklízí nářadí, zemetá, brousí, bez odměny. Měl sdělit do záznamu o skutečnostech zjištěných při kontrole rovněž to, že je podřízen panu Ing. Z., který jeho práci kontroluje. Otázky měly být kladeny v přítomnosti pana Ing. R.Z., který výpověď pana A.B. potvrdil. V protokolu se uvádí, že žalobce odmítl protokol o výsledku kontroly podepsat, následně dopsal poznámku a pod tuto se podepsal. V této poznámce se uvádí, že v protokolu nejsou obsaženy námitky jeho ani pana B. proti výmyslům kontroly, která měla proběhnout nelegálně bez umožnění vstupu a asistence vlastníků nemovitostí. Pan B. si přišel pro své kladivo a iniciativně se chopil koštěte z vlastní vůle. Že zde byl podruhé, za to žalobce dle svého tvrzení nemůže.

V žádosti o přezkum protokolu o výsledku kontroly žalobce namítal, že mu inspektoři při kontrole neumožnili vznést námitky a podat dostatečná vysvětlení, čímž bylo porušeno ust. § 8 písm. c) zákona č. 251/2005 Sb. a § 4 odst. 4 správního řádu. Podle žalobce pokud by inspektoři vyslechli jeho námitky na místě, zjistili by, že zjištěná osoba vykonávala pro sdružení smluvní činnost na základě smlouvy o dílo, když na základě řádně vystavené objednávky se zavázala k provedení úklidových prací na výrobní hale, která nebyla v provozu. Objednávka byla na stanovený jednodenní termín dodání díla a za 1.000,- Kč. Vzhledem k tomu, že se A.B. nacházel na pracovišti jednorázově, nelze toto považovat za závislou práci dle § 2 odst. 4 zákoníku práce, neboť nejednal ve vztahu nadřízenosti a podřízenosti, ani dle pokynů žalobce. Dále žalobce poukázal na to, že objednávka na dílo byla vystavena P.Z., nikoli Ing. R.Z. Rovněž proto se nemohlo jednat o pracovněprávní vztah, neboť vedením účetnictví za

sdužení je pověřen P.Z., který zpracovává všechny účetní doklady. Veškeré nářadí podle žalobce pořídilo sdužení, tedy je majetkem žalobce pouze zčásti, nebo si je přinesl sám pan B. Žalobce rovněž namítal, že žádnou výpověď A.B. nepotvrdil. V den kontroly se podle žalobce rovněž nacházel v objektu člen sdužení J.Š. Žalobce namítal, že přítomnost této osoby není v protokolu o výsledku kontroly zaznamenána, a žalobce měl za to, že tomu bylo proto, aby tato osoba nemohla podat nezávislé svědectví o průběhu kontroly. Žalobce navrhl důkaz vysvětlením J.Š. Podle žalobce bylo porušeno ust. § 8 písm. g) zákona č. 251/2005 Sb., když při kontrole nebyl zjištěn skutečný stav věci a kontrolní zjištění je nepřezkoumatelné a neprůkazné. Podle tvrzení žalobce se A.B. nenacházel v zámečnické a kovoobráběčské dílně, nýbrž v rekonstruovaném objektu vedlejším, byť v prostoru kontrolované osoby. Pokud by se pan B. nacházel v dílně, musel by být podle žalobce přítomen kontrole i pan Š., který byl po celou dobu kontroly na svém pracovišti. Žalobce považoval za významné, že předmětná dílna není v provozu, neboť je v celkové generální rekonstrukci. Podle žalobce byl pan B. u nich dvakrát, avšak poprvé si byl sjednávat činnosti, nikoli pracovat. Žalobce uvedl, že po svém návratu z dovolené ho bratra bratr informoval, že pana B. sjednal na základě smlouvy o dílo. Rovněž žalobce namítal, že nevědomě odpovídal na nápoვნေသ်း otázky inspektorů, kteří mu dali podepsat zápis a tvrdili mu nepravdivě, že tím vše končí.

J.Š. v písemném sdělení uváděl, že ani nepostřehl, že by se nějaká kontrola konala, protože všeho všudy zde inspektoři strávili dvě minuty času. Legitimovali se mu a dotazovali se ho, kde je firma pana Š. Byl udiven, že jako účastník sdužení podnikatelů nebyl k této kontrole přizván. Pana B. viděl podle svého tvrzení jednou dne 8.6.2012, jak zametá. Žalobce přiložil i písemné vysvětlení P.Z., který uvedl, že 25.5.2012 uzavřel smlouvu o dílo s A.B. na jednorázové provedení úklidových prací za odměnu 1.000,- Kč. Pracovní činnost byla stanovena na 30.5.2012. O této skutečnosti P.Z. členy sdužení neinformoval, protože to považoval za nepodstatné. Od 29.5.2012 do 9.6.2012 byl na zahraniční dovolené. A.B. v písemném vysvětlení uvedl, že 25.5.2012 uzavřel s P.Z. smlouvu o dílo na úklidové práce, které měl provádět 30.5.2012. V tento den skutečně uklízel, ale nepodařilo se mu práci dokončit v dohodnutém rozsahu. Rozhodl se proto ji dokončit 8.6.2012, kdy byl kontrolován inspektory práce. R.Z. řekl, že je zde tento den zadarmo. Činnost v tento den nebyla domluvena a jednalo se o jeho osobní rozhodnutí. Inspektoři se ho dotazovali na smlouvu na tuto činnost, řekl jim, že ji nemá. Neměl ji, protože si ji při podpisu smlouvy nevzal, jelikož ji na nic nepotřebuje. Žalobce dále předložil smlouvu o dílo ze dne 25.5.2012 uzavřenou mezi A.B. jako zhotovitelem a P.Z. jako objednatelem na úklidové práce v rekonstruované hale a jejím okolí s termínem provedení díla 30.5.2012. K tomu byl přiložen objednávkový list č. 84 z téhož dne.

Správní orgán I. stupně žádost o přezkoumání protokolu zamítl. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce námitky, které správní orgán I. stupně zamítl.

Při jednání dne 6.2.2013 žalobce uváděl, že v prostorách KOVO ZRŮST podniká výhradně jako člen sdužení. Podle článku 8 smlouvy o sdužení je vedením účetnictví pověřen pan P.Z. Žalobce zajišťuje styk s dodavateli a odběrateli. Smluvní vztahy domlouvá P.Z. Dodatkem ze dne 1.8.2011 přistoupil ke sdužení J.Š. Pan Š. byl během kontroly vyzván k předložení občanského průkazu, přesto není zaznamenán v protokolu. Žalobce toto považuje za účelově zaměřené proti jeho osobě. V červnu byl objekt zpřístupněný, žalobce si ani nevšiml příchodu pana B. Zaslechl hluk a vešel do stavebně oddělené haly, kde pan B. vykonával úklid.

Vedoucí sdružení P.Z. před odjezdem na dovolenou sdělil pouze, které činnosti mají být při úklidu dokončeny. Neinformoval žalobce, na základě jaké smlouvy a kdo bude úklid provádět. Žalobce tedy nevěděl, proč tam pan B. je. Žalobce uváděl, že jako pracovní velmi vytížený vedoucímu sdělil, že není schopen se rekonstrukci věnovat. Osob, které se po areálu pohybovaly, a které jeho bratr najal, bylo více. Žalobce se o ně nezajímal. Pana B. při práci již jednou viděl před několika dny v přítomnosti vedoucího, proto mu nepřipadalo divné, že pan B. provádí úklidové práce. Pan B. mu s nadsázkou uvedl, že je tam zadarmo, že pomáhá, že mu přišel jako kamarád vypomoci. Když se žalobce ptala inspektorka, tak to pouze zopakoval. Jeho reakce vyplývala z neznalosti zákona, takže nechápal smysl otázek. Inspektorka podle žalobce jeho neznalosti využila a mylně ho informovala, že podpisem záznamu je celá věc ukončena. Stejně tak zmátla pana B. tvrzením, že se ho kontrola v podstatě netýká. Ke své písemné poznámce v protokolu o výsledku kontroly o tom, že si pan B. přišel pro kladivo a iniciativně se chopil koštěte, žalobce odpověděl, že nevěděl, z jakého důvodu tam pan B. je. Uvedl to pouze jako další možnost. Hned když se vrátil P.Z. z dovolené, informoval žalobce, že měl uzavřenou s panem B. smlouvu o dílo. Pan B. k tomu údajně přistupoval laxně a kopii smlouvy si nevzal. Dle smlouvy měl provést úklidové práce 30.5.2012. Vzhledem k tomu, že to neprovedl celé, dostavil se dokončit práce v den kontroly. Žalobce navrhl provést výsledkům svědků A.B., P.Z., J.Š. a inspektorů.

Svědék P.Z. dne 13.3.2013 uvedl, že A.Z. zná od vidění. Přišel se ho zeptat na práci někdy koncem května. Uzavřeli dohodu o dílo na úklid haly a okolí po stavebních úpravách. Svědek sjednával smlouvu jako podnikající fyzická osoba. Na dovolené byl od předposledního května. Není u nich ve firmě zvykem, aby takové objednání úklidových prací sděloval Ing. R.Z. Podle svědka to byla tak jednoduchá věc, že informování nepovažoval za nutné ani ve vztahu k dodatku č. 3 smlouvy o sdružení, podle něhož jsou členové sdružení povinni navzájem se o běžných záležitostech informovat. Podle svědka pan B. práci nedokončil proto, že tam přišla kontrola. Součástí budovy je malá dílna, kde pracuje jeho bratr, a v létě, když je hezky, nechávají se otevřené dveře do budovy. Rekonstruovaná část je v budově samostatná. Smlouvená odměna nebyla podle svědka vyplacena, neboť pan B. svoji práci nedokončil. Svědek dále uvedl, že uzavírá smlouvy a na žádném dokladu není podpis jeho bratra. K rozsahu prací, které měl pan B. provést, P.Z. uvedl, že si myslel, že to udělá během jednoho dne.

Svědék A.B. 13.3.2013 uvedl, že se žalobcem a jeho bratrem jsou hodně vzdálení kamarádi. S P.Z. sepsal smlouvu o dílo na jeden den, přičemž to nedodělal kvůli nemoci, takže tam byl celkem dvakrát. P.Z. mu první den ukázal, kde a co má dělat. Budova byla vždycky otevřená. Inspektoři tam taky přišli jen tak. Zaplacené nedostal, protože dílo nezhotovil. V den kontroly na betonové podlaze bylo napadané lepidlo, které musel odstranit, a tak si musel nabrousit nářadí. K otázce, proč během kontroly nesdělil, že pracuje na základě smlouvy o dílo, uvedl, že se ho na to nikdo neptal. Inspektoři vedli podle něho otázky tak, že je směřovali tím způsobem, aby jim to vyhovovalo. Ptali se na pana Z., ale ne na jméno. Svědek si nevzpomněl, zda říkal Ing. R.Z., že si ho jeho bratr najal na úklidové práce. Svědek uvedl, že s panem inženýrem nemá v tomto ohledu nic společného. Kontroloři mu řekli, že se ho to netýká, vzali si ho do kanceláře, ptali se ho na pár otázek. Svědek nevěděl, zda si zapsali jeho odpovědi všechny, nebo jenom to, co se jim hodilo. Svědkovi sdělili, že se ho to netýká, že se nemusí bát. Ani se mu neprokázali a nepředstavili. Svědek tvrdil, že měl v úmyslu provést práce hned první

den a že by je jednorázově realizovat zvládl. Pracovní prostředky byly jeho osobní. Smlouvu o dílo si nevyzvedl.

Správní orgán I. stupně uznal žalobce vinným ze spáchání správního deliktu s odůvodněním, že smlouva o dílo dodatečně doložená byla účelově vyhotovena až po provedené kontrole a velmi pravděpodobně až po projednání kontroly dne 18.6.2012. A.B. během kontroly v přítomnosti žalobce uvedl, že jde o výpomoc bez odměny, což by bylo v případě existence smlouvy o dílo s P.Z. se smlouvenou odměnou ve výši 1.000,- Kč krajně nepravděpodobné. Žalobce uvedl, že je to kamarád jako bezplatná výpomoc, avšak v rozporu s tím při ústním jednání 6.2.2013 sdělil, že mu nepřipadalo divné, že pan B. provádí úklidové práce, protože ho před několika dny viděl při práci v přítomnosti vedoucího P.Z., a že osob, které se po areálu pohybovaly a které bratr najal, bylo více. Celá situace se jeví podle správního orgánu I. stupně jako nevěrohodná i vzhledem ke skutečnosti, že P.Z. s panem B. měl uzavřít smlouvu o dílo bez vědomí ostatních členů sdružení krátce před odjezdem na dovolenou a měl sjednat termín zhotovení a převzetí díla na dobu, kdy věděl, že nebude přítomen, aniž ostatní členy sdružení informoval, a konečně že měl před svým odjezdem sdělit žalobci činnosti, které mají být při úklidu dokončeny, aniž by ho zároveň informoval o tom, kdo bude úklid provádět. Žalobce při jednání dne 6.2.2013 sdělil, že hned po návratu bratra z dovolené byl informován o uzavřené smlouvě o dílo. Z podání vysvětlení P.Z. vyplývá, že tento byl na zahraniční dovolené od 29.5.2012 do 9.6.2012. Žalobce při projednání protokolu dne 18.6.2012 žalobce uvedl, že nevěděl, z jakého důvodu tam pan B. je. Správní orgán I. stupně v tomto shledal zásadní rozpor, neboť žalobce sdělil, že ho P.Z. informoval hned po návratu z dovolené, a zároveň při projednávání protokolu o devět dní později tvrdí, že nevěděl, z jakého důvodu tam pan B. je. Žalobce tvrdil, že pan B. byl u nich sice dvakrát, ale poprvé si sjednával činnost, nepracoval, ale v rozporu s tím při ústním jednání sdělil, že vzhledem k tomu, že pan B. neprovedl úklidové práce celé, dostavil se znovu v den kontroly. K tvrzení žalobce o záměrném vyloučení člena sdružení J.Š. z kontroly správní orgán I. stupně uvedl, že předmětem kontroly z kapacitních důvodů nebyly všechny firmy nacházející se v areálu. Jelikož se pan Š. nenacházel v místě, kde byl zjištěn pan A.B., nebyl inspektory kontrolován. Znaky závislé práce byly podle správního orgánu kumulativně naplněny, neboť A.B. během kontroly v přítomnosti žalobce sdělil, že je podřízen panu Z., vykonával práci osobně, jménem pana Z. a podle jeho pokynů, přičemž jednoznačně okolnosti svědčí o tom, že hovořil o žalobci, nikoli o P.Z. K výši uložené pokuty správní orgán I. stupně uvedl, že umožnění výkonu závislé práce mimo pracovněprávní vztah výrazně poškozuje zaměstnance, kterému se nedostává pracovněprávní ochrany. Rovněž umožnění výkonu nelegální práce se lze vyhnout daňové povinnosti a platbám za zdravotní a sociální pojištění.

V odvolání žalobce namítal neprovedení výslechu navrženého svědka Š. a rovněž skutečnost, že správní orgán vychází z podkladů, které nemohou být považovány za zákonné důkazní prostředky, zejména záznamy z 8.6.2012 a protokol ze dne 14.6.2012. Žalobce znovu namítal porušení § 8 písm. c) a g) a § 7 odst. 1 písm. a) a b) zákona o inspekci práce, když došlo k překročení pravomocí inspektorů, neboť v protokolu o zahájení kontroly ze dne 8.6.2012 je jako kontrolovaný subjekt označen KOVO ZRŮST sdružení podnikatelů IČ 69955590 patřící P.Z., nikoli žalobci. Kontrola tak nebyla řádně zahájena vůči žalobci a byla provedena nezákonně. Žalobce rovněž nesouhlasil s tím, že se inspekce po provozovně pohybovala bez doprovodu k tomu pověřené osoby, čímž ohrozila bezpečnost svou i obsluhy strojů. Dále

žalobce namítal, že údaje sepsané s panem B. nevypovídají o skutečném stavu věci, když otázky byly sugestivní a kapciózní. Nadto jsou v protokolu uvedeny odlišné skutečnosti než v záznamu sepsaném s panem B. (namísto „Z.“ je v protokolu „Ing. Z.“). Podle žalobce za relevantní důkazy lze považovat pouze výpovědi pana B. a pana P.Z. Tyto vyvracejí závěr inspekce, že by se žalobce dopustil správního deliktu, naopak podle žalobce potvrzují, že aktivity pana B. proběhly bez účasti žalobce. Žalobce tedy není ve věci legitimován. Veškeré pochybnosti je podle žalobce třeba vykládat ve prospěch účastníka řízení a spáchání správního deliktu inspekce v dané věci neprokázala. Inspekce podle žalobce např. neoznačila konkrétně osobu „Z.“. Zatížila tak svá zjištění nepřezkoumatelností, kterou nelze vykládat k tíži žalobce. Pokud např. jeden z členů sdružení uzavře se třetí osobu pracovní smlouvu, jsou na jeho osobu vázána práva a povinnosti z tohoto vztahu a ostatním členům sdružení z tohoto nevyplývají žádná práva a povinnosti. Žalobce namítal, že touto argumentací se inspekce nezabývala.

Žalovaný v **napadeném rozhodnutí** vyhodnotil protokol o výsledku kontroly jako důkaz nejvíce autentický, odpovídající skutečnému stavu věci v době kontroly a přisoudil mu nejvyšší vypovídací hodnotu. Žalobcem tvrzenou existenci smlouvy o dílo považuje žalovaný za účelovou ve snaze vyhnout se právnímu postihu. K tomu žalovaný dospěl na základě toho, že ani žalobce ani zjištěná osoba se při kontrole nezmínili o existenci smlouvy o dílo s odměnou 1.000,- Kč, naopak shodně uvedli, že se jedná o výpomoc bez odměny. Teprve dne 26.6.2012 se žalobce poprvé zmínil o smlouvě o dílo, ačkoli o ní dle svého tvrzení se dozvěděl v okamžiku, kdy se jeho bratr vrátil z dovolené, tedy 9.6.2012. Rozpor ve výpovědi žalobce ve spojení se zjištěními zadokumentovanými v protokolu o výsledku kontroly podle žalovaného svědčí o účelovosti tvrzení o existenci smlouvy o dílo, která byla nepochybně vyhotovena až po provedené kontrole. Podle žalovaného správní orgán I. stupně zjistil skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Za důvod neprovedení výsledku svědka J.Š. označil žalovaný zejména vyjádření žalobce v žádosti o přezkum protokolu o výsledku kontroly, že J.Š. není schopen podat informace o průběhu kontroly, protože se jí neúčastnil. Z písemného vyjádření J.Š. vyplývá, že tento ani nepostřehl provádění kontroly. Vzhledem k tomu výpovědi J.Š. není možné ani ověřit, ani vyvrátit tvrzenou skutečnost. Protokol o výsledku kontroly a záznamy o skutečnostech zjištěných při kontrole nemají povahu podání vysvětlení dle § 137 správního řádu. Obsah záznamu o skutečnostech zjištěných při kontrole byl zadokumentován v protokolu o výsledku kontroly, který byl následně proveden jako listinný důkaz. Jako listinný důkaz byl proveden i záznam o skutečnostech zjištěných při kontrole. Sdružení KOVO ZRŮST podle žalovaného nemůže být kontrolovanou osobou, takže s ním nemohla být ani zahájena kontrola. Dne 8.6. byla řádně zahájena kontrola s žalobcem, což je zadokumentováno jak v záznamu o zahájení kontroly, kde pod sdružením KOVO ZRŮST jsou identifikační údaje žalobce, stejně jako v protokolu o výsledku kontroly ze dne 14.6.2012. Inspektoři jsou za účelem provedení kontroly oprávněni vstupovat do objektů. Za místa, na kterých by mohlo dojít k bezprostřednímu ohrožení zdraví či života inspektorů, lze považovat podle žalovaného např. stavby výškových budov, provozy, kde se vyskytují roztavené hmoty nebo výbušné látky, lomy atd., nikoli jakékoli soukromé prostory. Areál předmětné provozovny nebyl nadto nijak zabezpečen proti vstupu veřejnosti. Otázky pokládané A.B. podle žalovaného nejsou kapciózní ani sugestivní, směřovaly ke skutečnostem relevantním pro zjištění, zda není dáno podezření ze spáchání správního deliktu umožnění výkonu nelegální práce, a nijak nezastíraly skutečný účel ani nepodsouvaly žalobci určité odpovědi. Vzhledem ke skutečnosti, že kontrola byla řádně zahájena s žalobcem a žalobce byl této kontrole na rozdíl od svého bratra přítomen,

nemá žalovaný důvodné pochybnosti ani o tom, že odpovědi A.B. směřovaly vůči žalobci. Podle žalovaného otázky pokládané žalobci při kontrole směřovaly i k existenci případného jiného smluvního vztahu, což jednoznačně dokládá záznam o skutečnostech zjištěných při kontrole. Žalovaný považoval posuzované jednání za vysoce společensky škodlivé, poškozující rovné podmínky na trhu práce a způsobující značné následky v oblasti daňové a zkracující práva zaměstnanců. Účastníku řízení byla také s ohledem na jeho majetkové poměry a následky a způsob spáchání uložena pokuta na samé spodní hranice zákonného rozpětí.

O věci samé bylo rozhodnuto bez jednání podle **§ 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb.**, soudního řádu správního, (dále jen s.ř.s.), neboť s tím žalobce i žalovaný souhlasili.

Žaloba je důvodná.

Soud neakceptoval pouze tvrzení žalobce o tom, že inspektoři porušili ust. § 7 odst. 1 písm. a) zákona č. 251/2005 Sb. neoprávněným vstupem do zabezpečené provozovny. Podle **§ 7 odst. 1 písm. a) věty druhé zákona o inspekci práce na místech, na kterých by mohlo dojít k bezprostřednímu ohrožení života nebo zdraví inspektora, může být kontrola vykonána jen za doprovodu fyzické osoby pověřené k tomu kontrolovanou osobou.** Soud má za to, že samotný nápis Nepovolaným vstup zakázán, na který žalobce v žalobě poukazuje, neprokazuje, že by provozovna byla řádně zabezpečena proti vstupu cizích osob, neboť z výpovědí svědků A.B. a P.Z. provedených ve správním řízení vyplynulo, že vstupní dveře do provozovny byly v letních měsících otevřeny.

Soud však přisvědčil námitce žalobce, podle níž inspekce řádně nezahájila kontrolu a postupovala v rozporu s tvrzenými ustanoveními zákona č. 251/2005 Sb., o inspekci práce. *Podle § 7 odst. 1 písm. b) zákona č. 251/2005 Sb., o inspekci práce je inspekce oprávněna vstupovat do objektu pouze za účelem kontroly. Ze záznamu o zahájení kontroly ani ze záznamu o skutečnostech zjištěných při kontrole nelze jednoznačně určit, vůči kterému subjektu zahájili inspektoři kontrolu. Oba dokumenty pořízené při samotné kontrole svědčí podle názoru soudu o tom, že při vstupu do provozovny tří subjektů neměli inspektoři tuto okolnost vyjasněnou. Jak v záznamu o zahájení kontroly, tak i v záznamu o skutečnostech zjištěných při kontrole je jako kontrolovaný subjekt na prvním místě uvedeno sdružení bez právní subjektivity a k němu je přiřazeno IČO a místo podnikání jiného subjektu než žalobce (P.Z.). Do záznamu o skutečnostech zjištěných při kontrole byly údaje o žalobci zjevně dopisovány, neboť jsou uvedeny v pravém rohu listiny vedle původních údajů, tedy jako údaje o druhém subjektu. Záznam o zahájení kontroly pak označuje dvě kontrolované osoby, kdy v kolonce právnických osob je název sdružení a údaje týkající se P.Z. a v kolonce fyzické osoby jsou obsaženy údaje o žalobci. Tento dokument tedy vyvolává dojem, že byla prováděna společná kontrola dvou různých subjektů.*

Protokol o výsledku kontroly se týká již jen jediného subjektu - žalobce. Přesto zmíněné pochybení při provádění kontroly mělo vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Nesprávným postupem při kontrole totiž inspektoři řádně nezjistili, s kterým ze dvou (současně) kontrolovaných subjektů uzavřela zjištěná osoba A.B. smluvní vztah. Za dané situace nemůže postačovat skutkové zjištění učiněné při kontrole, podle něhož smluvní vztah byl uzavřen "s panem Z.". Žalobci je nutno přisvědčit v tom, že pouhá skutečnost, že byl kontrole na rozdíl od

svého bratra přítomen, není způsobilým důkazem ve smyslu **§ 3 správního řádu**, tj. neprokazuje bez důvodných pochybností, že právě žalobce umožnil A.B. výkon nelegální práce.

Dokazování ve správním řízení bylo doplněno o výsledky svědků A.B. a P.Z. a o předloženou smlouvu o dílo uzavřenou mezi těmito subjekty. Všechny tyto důkazy potvrzovaly verzi žalobce, tedy že smluvní vztah byl uzavřen mezi jinými subjekty a že žalobce o tomto nebyl v době kontroly informován. Správní orgány předkládanou verzi označily za nevěrohodnou. Z odůvodnění obou správních rozhodnutí pak vyplývá, že svůj závěr o nevěrohodnosti svědeckých výpovědí a předložené smlouvy o dílo učinily správní orgány na podkladě jediného faktu, že při kontrole byl přítomen pouze žalobce. Proto se dle správních orgánů sdělení A.B., že "pracuje pro pana Z.", mohlo týkat pouze "vedle stojícího" žalobce. Takové zdůvodnění podle názoru soudu nemůže obstát, neboť v žádném případě neodpovídá požadavku přesvědčivosti a logiky. Napadené rozhodnutí je proto podle závěru soudu nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů ve smyslu **§ 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s.**

Podle **§ 140 odst. 1 písm. c) zákona o zaměstnanosti** *právníká osoba nebo podnikající fyzická osoba se správního deliktu dopustí tím, že umožní výkon nelegální práce podle § 5 písm. e) bodu 1 nebo 2.*

Podle **§ 2 odst. 1 zákoníku práce** *závislou prací je práce, která je vykonávána ve vztahu nadřízenosti zaměstnavatele a podřízenosti zaměstnance, jménem zaměstnavatele, podle pokynů zaměstnavatele a zaměstnanec ji pro zaměstnavatele vykonává osobně. Závislá práce musí být vykonávána za mzdu, plat nebo odměnu za práci, na náklady a odpovědnost zaměstnavatele, v pracovní době na pracovišti zaměstnavatele, popřípadě na jiném dohodnutém místě (odst. 2 téhož ustanovení).*

Pro posouzení věci jsou také podstatné závěry, ke kterým dospěl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 13.2.2014, č.j. **6 Ads 46/2013-35** (dostupný na www.nssoud.cz a publikovaný ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu pod č. 3027 v č. 5/2014). Rozsudek Nejvyššího správního soudu byl publikován s následujícími právními větami: „I. Společným rysem všech znaků závislé práce vymezených v § 2 odst. 1 zákoníku práce z roku 2006 je osobní či hospodářská závislost zaměstnance na zaměstnavateli. Tyto znaky slouží k odlišení závislé práce od jiných ekonomických aktivit (zejména samostatného podnikání), ale také od aktivit jiného charakteru (zejména mezilidské výpomoci). Proto musí správní orgány při postihování nelegální práce [§ 5 písm. e) bodu 1 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti] obviněnému prokázat naplnění všech těchto znaků – zaměstnanec osobně a soustavně vykonává práci jménem zaměstnavatele a podle jeho pokynů, přičemž se vůči zaměstnavateli nachází v podřízeném vztahu. II. Odměna sice nepředstavuje samostatný definiční znak závislé, resp. nelegální práce, avšak pokud jedna osoba poskytne nebo přislíbí druhé za její činnost odměnu, jde o významnou skutečnost pro posouzení, zda mezi nimi existuje vztah nadřízenosti a podřízenosti vyplývající z hospodářské závislosti zaměstnance na zaměstnavateli.“

K tomu, aby bylo možné v konkrétním případě dospět k závěru, zda se jednalo o závislou, resp. nelegální práci, je nezbytné, aby byl skutkový stav zjištěn v souladu s ustanovením **§ 3 správního řádu**. Podle tohoto ustanovení nevyplývá-li ze zákona něco

jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2.

Zjištěný skutkový stav musí skýtat oporu pro jednoznačný závěr o tom, že byly naplněny všechny znaky závislé práce, tj. osobní výkon práce, soustavnost výkonu práce, výkon práce jménem zaměstnavatele a podle jeho pokynů, existence podřízenosti. Pokud jsou pochybnosti o tom, zda jsou všechny tyto znaky naplněny, je nezbytné tyto pochybnosti v důkazním řízení řádně vyvrátit.

Vzhledem k tomu, že v dané věci správní orgány neprokázaly nepochybným způsobem skutečnost, že práce A.B. ve společné provozovně tří subjektů byly prováděny jménem žalobce, na jeho náklady a ve vztahu podřízenosti vůči žalobci, je předčasným také závěr správních orgánů o tom, že žalobce spáchal správní delikt umožnění výkonu nelegální práce dle výše cit. **§ 140 odst. 1 písm. c) zákona o zaměstnanosti.**

Soud neprovedl důkaz výsledkem J.Š. s ohledem na závěr o zásadních vadách skutkového zjištění ze strany správních orgánů. Vzhledem ke zmíněným nedostatkům ve vztahu k výroku o vině se soud nemohl zabývat ani žalobní námitkou směřující do výše uloženého trestu a do jeho likvidačního charakteru.

Vzhledem k výše uvedenému soud rozhodl v souladu s ustanovením § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s. o zrušení napadeného rozhodnutí pro vady řízení. Správní orgán je v dalším řízení vázán právním názorem, který soud vyslovil ve zrušujícím rozsudku (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle **§ 60 odst. 1 s.ř.s.** a žalobci, který měl ve věci plný úspěch, byla přiznána náhrada za zaplacený soudní poplatek, a dále za náklady právního zastoupení sestávající z 3 úkonů právní služby á 3.100,- Kč a 3 režijních paušálů á 300,- Kč navýšených o 21% DPH.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, a to ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení rozsudku.

O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Plzni dne 17. února 2015

JUDr. Václav Roučka, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Lenka Kovandová